

за 150 милиона леи<sup>3</sup>. През 1863 г. само от пристанището на Галац били експортирани 581, 092 ст. оки зърнени храни /т.е. близо 300 хиляди тона/<sup>4</sup>.

Бързо нараствало и населението на града. Според някои сведения през 1834 г. то възлизало на 8 хиляди, а през 1843 г. - на 25 хиляди души<sup>5</sup>. Три десетилетия по-късно Галац наброявал вече 60 хиляди души.<sup>6</sup> Както се изтъква в един румънски пътеводител от 1863 г. градът бил украсен с хотели, големи дюкяни и складове; тук имало вице консулства на Великите сили, тъй като голяма част от търговците износители били чужденци или чужди поданици<sup>7</sup>. Известността на Галац намира отражение и в българските възрожденски издания. Така в отпечатаната през 1835 г. в Крагуевац книга на Неофит Бозвели "Краткое политическое землеописание за обучение на българското младенчество" се казва за Галац, че има "до 5000 народ, кораблостройна и пространна търговина на Черно море"<sup>8</sup>. А през 1869 г. в. "Дунавска зора", издаван в съседния град Браила пише, че Галац е "доста добър и приличен по зданията на европейски град. Неговата скеля е многолюдна и жива..."<sup>9</sup> Прочее Галац играл през XIX в. значителна роля не само за развитието на румънските княжества, но и за икономиката на целия Долнодунавски басейн. С него поддържали търговски връзки и много български селища от различни райони.<sup>10</sup>

Сред първите български търговци, които установяват връзки с Галац са карловците от фамилията Пулиеви. Още през третото десетилетие този град става едно от средищата на търговската им дейност.<sup>11</sup> В следващите десетилетия като най-виден представител на българските делови среди се изявява безспорно Евлогий Георгиев, също от Карлово. Първоначално той е съдружник на вуйчовците си Пулиеви, а по-късно ръководи галацкия клон на фирмата, която притежавали със своя брат Христо Георгиев, превърнала се в една от най-крупните търговско-банкерски къщи на Балканите през XIX в.<sup>12</sup>

През епохата на Възраждането в Галац живеят и работят и други видни търговци, общественици, културни дейци и участници в националноосвободителното движение като Аврамови и Добрович, Драган Цанков и Натанаил Охридски, Георги Карловски и Христо Ботьов... От средата на века там се откроява и фигурата на бележития църковен и просветен труженик архимандрит Максим Райкович - неуморим будител на българщината и ратник за националното пробуждане и възможване на сънародниците си.

Подробното проучване на разностранната история на българската емигрантска колония в Галац през Възраждането, която е тясно свързана с общобългарските процеси и развитие, заслужава прочее да бъде предмет на обстойно монографично изследване.<sup>13</sup>

В настоящето съобщение ще хвърлим поглед само върху една страница от ранната история на българското присъствие в Галац. Става дума за разкриване и оползотворяване на данните, които списъците на спомоществателите /абонатите/ на българските възрожденски книги от втората четвърт на XIX в. /30-40-те години/ ни предоставят по въпроса за установяването и броя на българските преселници в Галац през разглеждания период. Към този вид извори са прибегвали и други изсле-